

2.

Ato je všechno, co si pamatuju,“ zakončila Bonnie svoje vyprávění, zatímco kráčely s Meredith po Sunflower Street mezi řadami vysokých viktoriánských domů.

„Ale byla to určitě Elena?“

„Ano a na konci se mi pokoušela něco říct. Ale to je zrovna ta zmatená část snu. Jenom vím, že to bylo důležité, hrozně důležité. Co si o tom myslíš?“

„Myší sendviče a otevřené hroby?“ Meredith zvedla jedno své elegantní obočí. „Mám dojem, že mícháš dohromady Stephen Kinga a Lewise Carrola.“

Bonnie si pomyslela, že Meredith má asi pravdu. Ale ten sen jí přesto dál zneklidňoval; znepokojoval ji celý den – a to natolik, že jí všechny ostatní obavy vypudil z mysli. Ale teď, když se s Meredith přibližovaly

k Carolininu domu, vrátily se dřívější strachy v plné síle.

Měla jsem o tom Meredith říct, pomyslela si a vrhla na vysokou dívku postranní pohled. Nemůže ji nechat, aby tam vešla nepřipravená...

Meredith vzhlédla k rozzářeným oknům s povzdechem. „Opravdu musíš mít ty náušnice zrovna dneska večer?“

„Jasně že jo!“ Už je příliš pozdě. Musí to zachránit, jak se dá. „Až je uvidíš, zblázníš se do nich,“ dodala a uvědomila si ve svém hlase tón zoufalé naděje.

Meredith se zarazila a svým tmavým pohledem pátravě prohlížela Bonniinu tvář. Pak zaklepal na dveře. „Jenom doufám, že Caroline dneska večer není doma. Mohla by nás tam zdržet.“

„Caroline doma v sobotu večer? Nedělej si srandu.“ Bonnie zadržovala dech už tak dlouho, že se jí začínala točit hlava. Její obvykle zvonivý smích vyšel nějak ostře a falešně. „To je teda nápad,“ pokračovala poněkud hystericky. Meredith prohlásila: „Myslím, že dneska večer není doma *nikdo*,“ a zkusila kliku. Bonnie z náhlého popudu zatryčkovala: „Enyky benyky kliky bé...“

Meredith se zarazila s rukou na klíce a ohlédla se na ni s obavou.

„Bonnie,“ řekla tiše, „tobě už totálně hráblo?“

„Ne,“ Bonnie zmlkla, popadla Meredith za ruku a na-